

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยาจังหวัดสระแก้ว
Factors Affecting Public Policy Implementation of Stakeholders in
Tubthai Administrative Organization, Traphraya District,
Sakaeo Province.

เพชรสร้อย มีหนอง*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้วและศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้วกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว จำนวน ๓๘๑ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถาม ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยเลขคณิตค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย

ผลการศึกษาพบว่า

๑. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทยอำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับสูง ๓ ด้านเรียงลำดับสูงสุดไปสู่ลำดับต่ำสุดได้แก่ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติด้านลักษณะของนโยบายด้านภาวะผู้นำและอยู่ในระดับปานกลาง ๒ ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านความเพียงพอของทรัพยากร

๒. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทยอำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว โดยรวมส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านทัศนคติของผู้นำนโยบาย ด้านลักษณะของนโยบาย ด้านภาวะผู้นำ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านความเพียงพอของทรัพยากร ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

* วิทยาลัยนวัตกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีอิทธิพล / การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ/ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

Abstract

The purposes of this study were to study the level of factors for public policy implementation of stakeholders in Tubthai administrative organization, Traphraya district, Sakaeo province and study factors affecting the success of the implementation of stakeholders in Tubthai Administrative Organization, Traphraya district, Sakaeo province. The samples in this study were 381 stakeholders were selected through stratified random sampling. Research instruments were questionnaire. Data collected were analyzed through frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, analysis of variance and simple regression analysis.

The research results are as follows:

1) The factors relating to the success of the public policy implementation of stakeholders in Tubthai administrative organization, Traphraya district, Sakaeo province are: attitude of policy practitioners, policy attributes, leadership status, policy objectives and resources sufficiency.

2) A high number of factors regarding success in the policy implementation, separated into various aspects and ranked from the highest to the lowest as follows: attitude of policy practitioners, policy attributes, leadership status, policy objectives and resources sufficiency.

Key Words : Affecting Factors/Policy Implementation/ stakeholders

บทนำ

ในปัจจุบันพบว่า การกำหนดนโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยตรง เนื่องจากนโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ถูกกำหนดไว้ก่อนที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะลงสมัครรับเลือกตั้งและจะถูกกำหนดโดยคน ๆ เดียว เมื่อได้รับการเลือกตั้งจึงจำเป็นต้องนำนโยบายที่ใช้ในการหาเสียงมาดำเนินการไว้ตามที่ได้รับปากกับประชาชนทำให้เกิดผลกระทบจากนโยบายสาธารณะดังกล่าวในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านระเบียบ กฎหมาย หรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ด้านผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมได้ ด้านการใช้จ่ายงบประมาณ และด้านผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากนโยบายสาธารณะดังกล่าว และเมื่อนำนโยบายสู่การปฏิบัติบางครั้งไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้เพราะสาเหตุจากข้อจำกัดต่าง ๆ ในด้านระเบียบ กฎหมายหรือหากจำเป็นต้องนำมา

ปฏิบัติที่ไม่ประสบความสำเร็จได้เนื่องจากนโยบายสาธารณะนั้นไม่ได้กำหนดปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง จึงถูกปฏิเสธจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัญหาที่พบได้บ่อย ๆ คือ ปัญหาในทางปฏิบัติกับผู้มีหน้าที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้การบริหารงบประมาณหรือการใช้จ่ายงบประมาณของท้องถิ่นไม่มีประสิทธิภาพเกิดความไม่เป็นธรรมมีการร้องเรียน และมีความขัดแย้งเกิดขึ้น ดังนั้น หากองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ต้องการให้นโยบายสาธารณะมีผลกระทบเกิดขึ้นในภายหลังก่อนกำหนดนโยบายจึงควรทำความเข้าใจกรอบแนวทางการกำหนดนโยบาย ปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่และองค์ประกอบที่สำคัญๆ ต่อไปนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติที่แสดงให้เห็นถึงการให้อิสระในการปกครองท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและเป็นการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการบริการสาธารณะ บริหารงานบุคคล บริหารด้านการเงินการคลัง^๑ และให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของตน ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ โดยในการเข้าไปกำกับดูแลของรัฐนั้นจะต้องเป็นไปตามสมควรภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่บัญญัติไว้เท่านั้น ประกอบกับการกำหนดให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ขึ้นมารองรับเพื่อให้มีการแบ่งอำนาจหน้าที่ชัดเจนและจัดสรรรายได้ตามความสามารถของแต่ละท้องถิ่นนั้น ๆ ทำให้ให้นโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลเปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะนำไปในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ความสำเร็จตามเป้าหมายโดยปราศจากปัญหาและข้อขัดแย้งใด ๆ จะเห็นได้ว่านโยบายการกระจายอำนาจเป็นนโยบายที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญและมุ่งเน้นกระจายอำนาจการปกครองสู่ประชาชนให้มากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่งเสริมประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครอง การวางแผน การบริหารจัดการแก้ไขปัญหาของตนเองในพื้นที่ และให้มีโอกาสได้นำทรัพยากรจากพื้นที่ของตนเข้ามามีบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างตรงเป้าหมาย การกระจายอำนาจการปกครองตามหลักการมอบอำนาจในการปกครองตนเอง ทั้งในด้านการเมืองและการบริหารโดยไม่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลและที่สำคัญก็คือการกำหนดนโยบายที่จะบริหารงานและพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลจะเป็นผู้กำหนดนโยบายการพัฒนาและการดำเนินการเองทั้งหมดทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง อีกทั้งยังกลับกลายเป็นปัญหาภาระที่รัฐบาลต้องรับผิดชอบเพียงฝ่ายเดียว ดังนั้นเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางและเพื่อให้ประชาชนระดับพื้นที่ได้มีโอกาสได้แก้ไขปัญหาและมีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมืองของตนเอง รัฐบาลจึงมีนโยบายในการกระจายอำนาจสู่การปกครองท้องถิ่น ตามแนวทางแห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ โดย

^๑ ไพศาล สุริยะมงคล. การเปรียบเทียบรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ กับรัฐธรรมนูญพุทธศักราช, (กรุงเทพมหานคร, ๒๕๔๐, หน้า ๙๐-๙๔.

กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล สามารถทำนิติกรรม สัญญาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง มีเอกภาพในการบริหารมีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่ เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาตำบล จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้กับสภาและนอกจากนี้มีฝ่ายสภาซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติและตรวจสอบการบริหารงานของฝ่ายบริหารว่าได้ดำเนินการไปตามนโยบายที่แถลงไว้กับสภาหรือไม่ ซึ่งเป็นการดูแลตรวจสอบเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในพื้นที่ รัฐบาลจะเป็นเพียงผู้คอยกำกับดูแลให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และข้อบังคับของทางราชการเท่านั้น ประกอบกับหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกฎหมายกำหนดไว้ว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดังนี้ (๑) กำหนดนโยบายที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ (๒) สั่ง อนุญาตและอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล (๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขาธิการองค์การบริหารส่วนตำบล(๔)วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย (๕) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นจะเห็นได้ว่ากฎหมายได้ให้อำนาจหน้าที่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลไว้อย่างครอบคลุมทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนา การใช้จ่ายงบประมาณ และการบริหารงานบุคคล เป็นต้น

ดังนั้นการกำหนดนโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องเป็นไปตามกรอบของกฎหมายและอำนาจหน้าที่ แต่ในปัจจุบันพบว่าส่วนใหญ่จะกำหนดเองตามความพึงพอใจและความคิดเห็นของตนเองเพื่อการหาเสียงก่อนการเลือกตั้ง โดยไม่ค่อยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมหรือปัญหาข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ซึ่งบางครั้งนโยบายนั้นไม่ได้มาจากปัญหาความต้องการที่แท้จริงของประชาชน จึงเป็นนโยบายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าระยะสั้น ๆ เท่านั้น ผู้บริหารบางคนคิดว่าเข้ามาบริหารงานในวาระ ๔ ปีจะทำอะไรได้ไม่มาก เป็นการคิดที่ไม่เป็นระบบ ไม่ได้นำองค์ความรู้มาใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจกำหนดนโยบาย ขาดประสบการณ์ในการกำหนดนโยบายสาธารณะ และไม่มีความรู้เพียงพอในการนำนโยบายสาธารณะมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืนหรือไม่สามารถพัฒนาบ้านเมืองให้เป็นไปตามทิศทางที่กำหนดไว้ บางครั้งนโยบายสาธารณะดังกล่าวอาจทำให้เกิดความขัดแย้ง เกิดปัญหา ร้องเรียน หรือมีการประท้วงทำให้เกิดความแตกแยกขึ้นเป็นหลายฝ่ายทำให้ปัญหาเล็ก ๆ กลายเป็นปัญหาใหญ่ เพราะสาเหตุจากความผิดพลาดของนโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาท้องถิ่นไม่สามารถทำให้ท้องถิ่นเจริญรุ่งเรืองไปตามแนวทางที่กำหนดได้

การนำนโยบายลงไปสู่การปฏิบัติหรือการถ่ายทอดนโยบายสู่การปฏิบัติถือเป็นขั้นตอนย่อยหนึ่งของขั้นตอนหลักเรื่องการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญในการผลักดันให้นโยบายได้รับการ

รับรู้ เข้าใจยอมรับและสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ปฏิบัติตามนโยบายและผู้ได้รับ การรับรู้ เข้าใจยอมรับ และสร้างทัศนคติ ที่ดีต่อ ผู้ปฏิบัติตามนโยบายและผู้ได้รับผลจากนโยบายอันจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้ นโยบายได้รับความสำเร็จในที่สุดในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติผู้มอบและผู้รับนโยบายจะต้องมีความชัดเจนเรื่ององค์ประกอบของนโยบายโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้รับนโยบายจะต้องเข้าใจ และสามารถแปลความหมายของนโยบายได้อย่างถูกต้องทั้งนี้เนื่องจากโดยทั่วไปนโยบายอาจจะมึ ลักษณะที่ขาดความชัดเจนในตัวเองอยู่บ้างกล่าวคือ นโยบายส่วนหนึ่งมีลักษณะเป็นเชิงอุดมการณ์ นโยบายบางครั้งผู้กำหนดทำให้มีความชัดเจนมากขึ้น คือมีลักษณะเป็นเชิงทางเลือกและนโยบายที่ดี จะมีความชัดเจนถึงขั้นที่บอกแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนด้วยคือมีลักษณะเป็นเชิงมาตรการในเรื่อง องค์ประกอบของนโยบายนี้จะช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายหรือผู้มอบนโยบายตระหนักถึงความชัดเจน ในนโยบายที่ตนกำหนดขึ้นอันจะทำให้ผู้รับนโยบายเกิดความเข้าใจชัดเจนง่ายต่อการรับนำไปตีความ และจัดทำเป็นนโยบายรองและแผนปฏิบัติได้ง่ายขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็จะช่วยให้ผู้รับนโยบายสามารถ แยกแยะส่วนสำคัญของนโยบายและแปลความหมายได้ถูกต้องชัดเจนง่ายขึ้นทั้งนี้เนื่องจากการ เปลี่ยนแปลงนโยบายใหญ่ให้เป็นนโยบายย่อยก็คือการแปลงนโยบายให้เป็นแผนปฏิบัติที่ดี จะต้องจัดวัตถุประสงค์แนวทางดำเนินการและกลไกให้สอดคล้องสัมพันธ์กันและในการนำนโยบายสู่ การปฏิบัติผู้รับนโยบายระดับกลางโดยทั่วไปจะทำหน้าที่ ๒ส่วนคือ นำนโยบายมาจัดทำเป็นแผน สำหรับหน่วยงานของตนเองเป็นผู้ปฏิบัติ และกำหนดนโยบายหรือแผนให้หน่วยงานระดับล่างลงไป รับไปปฏิบัติส่วนผู้ปฏิบัติระดับล่างจะทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งหรือ ทั้ง ๒อย่างต่อไปนี้คือนำ นโยบายจากหน่วยเหนือมาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติ และรับแผนของหน่วยเหนือมาปฏิบัติ ซึ่งอาจจะ ต้องมีการจัดทำแผนปฏิบัติการขึ้นด้วยก็ได้ดังนั้นผู้รับมอบนโยบายจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจถึง ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายและแผนและสามารถแปลความหมายของนโยบายแล้วเชื่อมโยงมาสู่ การทำแผนให้ได้ในการแปลงนโยบายลงไปสู่การปฏิบัติอาจจะมีการกำหนดนโยบายย่อยหรือนโยบายรองให้หน่วยงานระดับล่างรับไปดำเนินการแต่ในท้ายที่สุดจำเป็นต้องมีแผนเป็นเครื่องมือใน การปฏิบัติ

จากที่ผ่านมามองค์การบริหารส่วนตำบลทพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้วประสบ ปัญหาการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา นโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลทพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้วและ รองรับบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะผู้ศึกษาในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐและปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหาร ส่วนตำบลทพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว จึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำ นโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องขององค์การบริหารส่วนตำบลทพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้วเพื่อประโยชน์ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

๑. วัตถุประสงค์การวิจัย

๑.๑. ศึกษาาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

๑.๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

๒. ขอบเขตการวิจัย

๒.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้วใน ๕ ด้านดังนี้

๒.๑.๑ ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

๒.๑.๒ ด้านลักษณะของนโยบาย

๒.๑.๓ ด้านภาวะผู้นำ

๒.๑.๔ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

๒.๑.๕ ความเพียงพอของทรัพยากร

๒.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๒.๒.๑ ตัวแปรอิสระ (Dependent variables) ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ๕ ด้าน ได้แก่

๑) ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

๒) ด้านลักษณะของนโยบาย

๓) ด้านภาวะผู้นำ

๔) ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

๕) ความเพียงพอของทรัพยากร

๒.๒.๒ ตัวแปรตาม (Independent variable) ได้แก่ ความสำเร็จในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติจำนวน ๕ ตัวแปร ดังนี้

๑) ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

๒) ด้านลักษณะของนโยบาย

๓) ด้านภาวะผู้นำ

๔) ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

๕) ความเพียงพอของทรัพยากร

๒.๓ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย จำนวน ๑๒หมู่บ้าน จำนวน ๘,๐๑๒ คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย จำนวน ๓๘๑ คน โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Yamanee, Taro, ๑๙๗๓) จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างและจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) แล้วนำมาทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

๓. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะของนโยบายด้านภาวะผู้นำด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายและด้านความเพียงพอของทรัพยากรส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

๔. กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว โดยใช้กรอบการวิจัยดังต่อไปนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำ

นโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

1. ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
2. ด้านลักษณะของนโยบาย
๓. ด้านภาวะผู้นำ
๔. ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย
๕. ความเพียงพอของทรัพยากร

ความสำเร็จในการนำนโยบาย
สาธารณะไปปฏิบัติ

๕. วิธีดำเนินการวิจัย

๕.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงผสม.(Mixed Methods Research Design)

๕.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย จำนวน ๑๒หมู่บ้าน จำนวน ๘,๐๑๒ คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย จำนวน ๓๘๑ คน โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดย

ใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Yamanae, Taro, ๑๙๗๓) จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างและจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) แล้วนำมาทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

๕.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นคำถามปลายปิดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกันโยบายสาธารณะในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว เป็นแบบสอบถามรายการ (Check List)

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามปลายปิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert five rating scale) (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๔๕) จำแนกออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

๕.๔ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และสมมุติฐาน ดังนี้

๕.๔.๑ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติโดยใช้ค่าสถิติได้แก่การแจกแจงความถี่ (Frequencies Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Means) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของบุคลากรที่ทำงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทยและประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย

๕.๔.๒ วิเคราะห์ปัจจัยการส่งผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกันโยบายสาธารณะในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) โดยวิธี Stepwise ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

๖. ผลการวิจัย

๖.๑. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทยอำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับสูง ๓ ด้านเรียงลำดับสูงสุดไปสู่ลำดับต่ำสุดได้แก่ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติด้านลักษณะของนโยบายด้านภาวะผู้นำและอยู่ในระดับปานกลาง ๒ ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายและด้านความเพียงพอของทรัพยากร

๖.๒. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทยอำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว โดยรวมส่งผลต่อความสำเร็จใน

การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านทัศนคติของผู้นำนโยบาย ด้านลักษณะของนโยบาย ด้านภาวะผู้นำ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านความเพียงพอของทรัพยากร ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๗. ข้อเสนอแนะ

๗.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๗.๑.๑ รัฐควรมีการปรับปรุงระเบียบปฏิบัติในการจำแนกอัตรากำลังคนภาครัฐสำหรับบุคลากรท้องถิ่นเพิ่มเติมเพื่อรองรับภารกิจด้านต่าง ๆ

๗.๑.๒ รัฐควรจัดงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการหรือนโยบายต่าง ๆ อย่างเพียงพอโดยที่รัฐมีการมอบหมายหน้าที่และภารกิจให้องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ไม่ได้มอบงบประมาณมาให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีการเฉลี่ยงบประมาณทำให้ยากต่อการบริหารงาน

๗.๑.๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรจัดให้มีการฝึกอบรม ระบบการประเมินโครงการ แก่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริหาร ให้ความสำคัญและตื่นตัวต่อระบบการติดตามประเมินผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำแผน/โครงการไปปฏิบัติอย่างเหมาะสมต่อไป

๗.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปปฏิบัติ

๗.๒.๑ ควรมีการจัดสรรทรัพยากรบุคคลให้เพียงพอ เช่นควรมีการเพิ่มจำนวนบุคลากร เพื่อให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่

๗.๒.๒ ควรมีการจัดสรรทรัพยากรเครื่องมือต่างๆในการปฏิบัติหน้าที่ให้เพียงพอเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่เช่นยานพาหนะอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีความเหมาะสม

๗.๒.๓ ควรมีการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติของข้าราชการให้อยู่ในระดับสูงขึ้นเช่นโดยการเพิ่มสวัสดิการทางการเงินสิทธิพิเศษและประโยชน์ในด้านอื่น ๆ และมีการจัดสรรให้สวัสดิการออกตรงตามเวลาที่กำหนด

๗.๒.๔ ควรมีหน่วยงานประสานและเชื่อมโยงประชาชนและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างประชาชนและผู้ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีความสะดวกและราบรื่นเพราะว่าประชาชนในพื้นที่ย่อมจะรู้ถึงสาเหตุของปัญหาและแนวทางในการแก้ไขเพราะฉะนั้นถ้าสองส่วนมารวมกันได้ก็จะเกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากขึ้น

๗.๒.๕ การปฏิบัติควรมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานและนำไปสู่การหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

๗.๓ ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

๗.๓.๑ ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้บริหารราชการส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการนำแผน/โครงการไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่เกิดขึ้น

๗.๓.๒ ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องการติดตามประเมินผลของแต่ละโครงการ เพื่อศึกษาผลสำเร็จของงานที่แท้จริงต่อไป

๗.๓.๓ ควรทำการศึกษาวิจัยความต้องการของชุมชนเพื่อนำมาจัดทำแผน หรือนโยบายในระดับชุมชนที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการไปปฏิบัติ

๗.๓.๔ ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบาย สาธารณะไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ที่มีความแตกต่างกันทางด้านโครงสร้าง งบประมาณและทรัพยากร

๗.๓.๕ ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ประสบความสำเร็จไป ทำการศึกษากับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเพื่อจะได้มีแนวทางในการ พัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

เพ็ชรรัตน์ ไสยสมบัติ. “ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายแก้ไขพื้นที่ฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดไป ปฏิบัติ.” วารสารการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน. ๒๕๕๑.

ไพศาล สุริยะมงคล. การเปรียบเทียบรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ กับรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๔๐. : ๒๕๕๐.

วรเดช จันทรศร. จากนโยบายสู่การปฏิบัติ: องค์ความรู้ตัวแบบทางทฤษฎีและการประเมิน ความสำเร็จ ความล้มเหลว. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิก. ๒๕๕๑.

พรภักดิ์ทันเจริญ. ปัญหาในการนำนโยบายการแก้ไขปัญหาลังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ ไปปฏิบัติของจังหวัดกาฬสินธุ์. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา นโยบายสาธารณะมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ๒๕๕๑.

สุธิยาวงษ์จีน. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลน้ำตกไทรโยค น้อย อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิตสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ๒๕๕๓.

รัฐกรกลิ่นอุบล. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไป ปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง. ปริญญานิพนธ์รัฐประศาสน ศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชานโยบายสาธารณะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ๒๕๕๑.

อังคณาจงภักกลาง. ปัญหาของการนำนโยบายการแก้ไขความยากจนไปปฏิบัติในองค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตอำเภอสูงจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ๒๕๕๓.

อิทธิชัยสีด้า. ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ๒๕๕๑.

Chanad Bhowbhandee. **Factors Affecting Chance of Successful Privatization of Public Telecommunication Organizations in Thailand.** Unpublished doctoral dissertation, National Institute of Development Administration. 2002.